

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštno
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
spravništvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanja se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 3.

V Mariboru, dne 16. januarja 1902.

Tečaj XXXVI.

Slovenski mladini!

Rod stari hira, gine,
Bodočnost je mladine!

Te resnične besede Stritarjeve mi pridejo na misel, ko premišlujem veselo gibanje mladine slovenske v preteklem letu na Slov. Štajerju. Po nekod so hoteli takorekoč mladeniči in dekleta drug drugega prekositi v narodnem delu.

V čem pa je obstalo to gibanje, kaj je storila naša mladina? Ako pregledujemo lanske številke naših listov, «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma», kaj čitamo? Pač v vsakej številki dopise mladeničev o mladeniški organizaciji, mladeniških slavnostih, ter kako razširjajo mladeniči in mladenke «Slov. Gospodarja» in posebno vrli «Naš Dom». Nadalje, kako pridobivajo vedno več tovarišev v svoj krog, ter kako vzbujajo narodni ponos in čut med našim narodom. Kot geslo za svoje delovanje so si naši mladeniči in dekleta zbrali povsod zlata vredne besede: Vse za vero, dom cesarja! V tem je bilo naše lanske delovanje.

Ali smo kaj dosegli? Imamo-li kaj vspeha z našim delovanjem? Z radostnim srcem lahko odgovorimo: da! Poglejmo! S svojim dopisovanjem smo pokazali, da smo slovenski mladeniči visoko izobraženi, da znamo že spretno sukati tudi svoje pero. S svojim delovanjem pa, katerega smo opisovali, da znamo tudi delati, da so nam drage naše svetinje, ki so sveta vera in beseda materina. Največje uspeha pa je imelo naše delovanje v naših mladeniških vrstah

samih. Mladeniči, ker se nihče ni brigal za nje, so spali. . . A odkar je nastalo mladeniško gibanje, so vstali in s pozornim očesom gledajo v svet. Učijo se, čitajo, širijo dobre časnike, agitirajo za dobro stvar, mladeniči so najboljši in najbolj navdušeni zagovorniki katoliške in slovenske stvari, tako je in nič drugače.

Kako pa bodi naše delovanje v novem letu? Ali naj spremenimo našo taktiko, naše geslo? Ne, nikakor ne! Po zapričeti poti korakajmo tudi v bodoče junaško in ponosno naprej, dokler ne pridemo do gotove zmage, dokler ne bo vsa slovenska mladina vstala in se postavila pod zastavo katoliško in slovensko. Tudi v tem letu se pri vsem narodnem delu tesno oklepajmo starega našega gesla, katerega so se držali trdno naši hrabri pradedje v ljutih bojih s krutim Turčinom. Kakor so se naši očetje vojskovali skupno in složno skozi cela stoletja za vero sveto, milo domovino in ljubega cesarja, tako neustrašeno odbijajmo tudi mi dandanašnje napade naših nasprotnikov, ki nam hočejo vzeti in ukrasti iz naših src vero očetov naših ter prostost ljube domovine. Budimo neprestano in na vse strani narodno zavest in narodni ponos! Z vso vnemo se poprimimo razširjanja vrlega našega «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma»! Posebno sveta naša dolžnost bodi, da bode v vsakej slovenskej hiši se čital «Naš Dom», on, ki je takorekoč zvezno glasilo naše organizacije. Vse svoje mlade moči posvetimo za naša bralna društva, trdno se jih oklenimo, pridobivajmo jim ude, učimo se v njih in

urimo se v njih za naš bodoči poklic.

Da vse povzamemo, naj veljajo ta-le pravila za nas slovenske mladeniče: 1. Mladeniči bodimo verni, izpolnjujmo natanko svoje krščanske dolžnosti; 2. bodimo vseskozi narodni; 3. oklenimo se naših gg. duhovnikov, oni so nam resnično pravi prijatelji; 4. bodimo značajni; 5. bodimo vstrajno in neumorno delavni; 6. razširjajmo z vso vnemo dobre, v katoliško-narodnem duhu pisane knjige in časnike, posebno «Slov. Gospodarja» in «Naš Dom»; 7. podpirajmo naša bralna društva, bodimo istim glavna podpora; 8. radi prebirajmo gospodarske knjige in časnike; 9. dajajmo vsem lep zgled; 10. delajmo slednjič na to, da izginejo razna prazna sovraštva med mladeniči raznih vasij in občin, po bratski se ljubimo med seboj!

Tovariši! Teh pravil se držimo in najlepšo podlago za svojo srečno bodočnost si bodemo s tem ustvarili! Vsem tovarišem-somišljenikom želi še veselo srečno novo leto

Branislav,
slovenski mladenič.

Mariborski okrajni zastop.

Iz mariborske okolice, mes. januarja.

Zadnjih volitev v okrajni zastop mariborski se je udeležila tudi slovenska kmetska stranka. Pridobiti si je hotela mandate, ki se volijo iz kmetijskih občin. Toda večina volilcev iz kmetijskih občin se je dala pregovoriti od meščanov in je volila le take može v okrajni zastop, ki so bili

Listek.

Hadra, mlada spoznavalka.

Poslov. M. T. F.

(Konec.)

Vsled grozovitih udarcev na čeljusti komaj more odgovoriti, ko jo vprašajo po morilecu. Gospod Musini in njegova žena, ki sta zapuščeno dete ljubila kakor lastno hčer, se zgrozita nad toliko hudobijo. Istotako omiljujejo drugi prebivalci Beniuba ubogo deklico. Nujno zahtevajo ostro kazen za toliko hudobijo. In zgodilo se je. Takoj odidejo mestni stražniki na vse strani, da vjamejo hudobneža. Muleja in njegove tovariše vklenjene pripeljejo v mesto in jih vržejo v ječo. Višje sodišče jim ima odmeriti kazen.

Ko pride ta novica do Hadre, ji tuga napolni dobrotno srce. S solzami prosi in roti svojo gospodinjo, naj se usmili njenih sorodnikov, naj jih reši hude kazni.

»Ali, Hadra«, jo zavrnejo vsi, »ne bodi neumna! Tvoji sorodniki so to zaslužili in treba je, da jih ukrotimo!«

Ali bolnica žalostno zmaje z glavo, ki je še vsled grozovitih ran vsa v obvezah.

»Ne — ne — jaz odpustim — iz srca odpustim. Umrem same bridkosti, če pridejo

bratje zaradi mene v ječo!« — Komaj je izustila gorečo prošnjo. Več ne more govoriti. Preveč so ranjene čeljusti in ustnice. Le solze, ki so se neprestano točile po obrazu, govorile so dalje.

Toliki prošnji in britkosti se ne morejo ustavljeti domači. Posredujejo in dosežejo oprostitev Hadrinih sorodnikov.

Dolgo se je trpela uboga deklica. Njene muke so bile nepopisne. Večkrat je bila v nevarnosti, da umrje gladu. Odpreti ni mogla zatečenih ust. Le skozi drobno cev, ki so jo porinili v luknjico izkranega zoba, vlivali so ji hrano. In tako več tednov naprej.

Vkljub Hadrini velikodušnosti pa njeni sorodniki le niso mirovali. Poskušali so zopet in zopet pridobiti Hadro za-se. Zato sklenejo njeni dobrotniki, priskrbeti ljubljeni varovanki varno zavetje v kakem oddaljenem kraju.

Posljejo jo v mestece Belalbes k neki krščanski družini.

Tudi tukaj prosi Hadra, naj jo krste, naj ji dajo prilike, vdeležiti se velikih milosti krščanstva. — A zastonj!

Skoro neumevno je, zakaj se ji zabranjuje vedno in vedno izpolnitev iskrene želje. Gospodarji njeni se boje vladnih uradnikov, ki so do tesni zvezi z Arabci. Hadra je velikokrat milo jokala na tihem. Vedno je žalovala — a tudi molila. Kolikokrat se je milo

zajokala, videč druga dekleta pristopiti k mizi Gospodovi. Oh, zakaj jih ne smem spremiti! je tolikrat vzdihovala.

Nekega dne pa jo prevzame hrepenenje. Ko je bila popolnoma sama v cerkvi, pristopi k škropilniku, vlije blagoslovljeno vodo čez čelo govoreč besede: »Hadra, krstim te v imenu Očeta, Sina in sv. Duha.«

Polna radosti hiti domov in z otročjim navdušenjem pripoveduje domačim, da je krščena. Pove jim tudi način, kako je sprejela ta zakrament. »Ako me ljudje nočejo krstiti, pa me bo ljubi Bog sam«, reče zapupno.

Nekega dne prideta dva orožnika kar nepričakovano po Hadro. Od sovražnega njenega rodu sta namreč dobila povelje, Hadro vkleniti in jo pripeljati k rodu nazaj; češ, da se potepa brez pravega doma po deželi.

Hadra se protivi. »Ne, kot potepuhinja nisem prišla v to mesto. Prišla sem v imenu Jezusa, kojega tudi tukaj ljubijo in časte.« Tako neustrašeno brani čast.

Usmili se orožnikom in neki francoski uradnik, ki je deklico poznal že v Beniubu, se potruži za njeno rešitev. Ganila ga je namreč neustrašenost in junaška hrabrost blage deklice. In posrečilo se mu je, da je predstojnik v Belalbes odvezl njenim ne-

meščanom ljubi in dragi. Nemška stranka jim je zatrjevala svojo ljubezen do okraja ter obetala, da bo skrbela za njegove koristi. Poglejmo, kako je svojo obljubo izpolnila.

Dne 30. decebra m. l. je bila velika seja okrajnega zastopa mariborskega. Težko smo pričakovali te seje, kajti vedeli smo, da bo okrajni zastop v tej seji obesil na veliki zvon, kar je v letu 1901 dobrega storil za okraj ter z močnim glasom napovedal, kaj name-rava storiti za l. 1902. Toda varali in motili smo se s svojimi velikimi pričakovanji. Poročilo o seji smo preštudirali po nemško-narodnem «Grazer Tagblattu», ki gotovo o Nemcih poroča vse, kar bi jim bilo le količkaj v čast in slavo.

Kaj pa je storil okrajni zastop mariborski v preteklem letu 1901? Napenjali smo svoje oči ter iskali in iskali, a našli nismo nič posebnega. Da je okrajni zastop dovolil različnim občinam pobirati višje nego 20—60% občinske doklade, to po našem skromnem in ponižnem mnenju pač ni nobena posebna zasluga. Mariborskemu dirkalskemu društvu je dovolil zastop 150 K podpore. Občina Št. Jakob v Slov. goricah je prosila za razdelitev občine, a okrajni zastop tega na predlog Arnolda Damiana ni dovolil. Tudi to ni nič posebnega, to bi znal storiti vsaki okrajni zastop.

Morda pa bo letos 1902 razvil okrajni zastop blagonsno delovanje po našem mariborskem okraju? Čujte, kaj se je sklenilo v seji dne 30. decembra v okrajnem zastopu. Načelnik dr. Šmiderer je naznanil, da bo imel, kolikor se da preračunati, okrajni zastop letošnje leto 172.225 K izdatkov in 120.877 K prejemkov. Primanjkljaj bo torej znašal 52.048 K. In okrajni zastop je na to sklenil, da se bo letos pobiralo 8% okrajnih doklad. To je vse, kar izvemo o načrtu okrajnega zastopa za l. 1902.

Kmetje mariborskega okraja so veliko pričakovali od novega okrajnega zastopa. Upali so, da se bodo mnoge slabe ceste popravile, da se bo skrbelo za povzdigo živinoreje, za lahko prodajanje kmetijskih pridelkov i. t. d. A kmetje čakajo na vse to zaman. Edino kar dobivajo od okraja, pravzaprav od okrajnega šolskega sveta, to je ustanovitev in razširjenje novih šol. Mi opozarjamo naše kmetijske sotrpine le na ustanovitev nepotrebne nemške šole v Št. Ilju, ki se bo sedaj razširila v dvorazrednico, na razširitev nemške šole v Pekrah in na ustanovitev nepotrebnihs vsporednic v Karčevini. Vse te ustanovitve in razširjave pa stanejo nas kmete lep denar, katerega nimamo.

vrednim sorodnikom jerobstvo ter jo izročil gospodu Frejdetu v Oranu.

Tako je bila navidezno odstranjena zadnja ovira, ki ji je stala na poti, da se ji še ni izpolnila njena najiskrenejša želja. Toda tudi sedaj še so menili odlagati, dokler se ne poleže razburjenost, ki je zavladala daleč na okrog vsled dogodkov junaškega arabskega dekleta. A Hadra jim je pokazala svoj odločni značaj. Ko je nekega dne dolgo in goreče molila v cerkvi, stopila je brez strahu pred svojo gospo, se nakratko poslovila ter popolnoma sama nastopila pot proti Oranu, staremu mestu na skalnati obali. Zaželela je poiskati svojega postavno priznanega varuha, gospoda Frejdetu. Tukaj v Oranu je govoril ž njo tudi misijonar, na katerega pripovedovanje se opira cela naša povest. Pripočil jo je gospej, ki jo je nadalje poučevala v sveti veri. Dne 22. aprila 1876 je sprejela Hadra Beniub končno sveti krst, po katerem je toli hrepenela in kojega milost si je gotovo v nekoliko zaslužila s tolikimi žrtvami in križi. Gospod Rejnold ji je bil krstni boter, odlična gospa oranska pa botra. Drugi dan po krstu je sprejela Marija Magdalena Elizabeta Josipina — tako se je glasilo novo nje ime — v jezuitski cerkvi z angel-sko pobožnostjo prvo sv. Obhajilo. Kako rad je pač prišel ljubi Jezus v to mladostno,

Kadar bomo okoličanski kmetje zopet volili v okrajni zastop mariborski, hočemo si izvoliti može, ki bodo nam kmetom povolji, ne pa meščanom, in ki bodo vedeli zagovarjati pri vseh prilikah tudi naše kmet-sko stališče.

Politični ogled.

Proračun za poljedelsko ministerstvo. V državni zbornici se sedaj v proračunskem odseku posvetujejo o poljedelskem ministerstvu. Poslanec Kozlovski je ostro grajal, da kmetijski minister pri denarnem ministru premalo denarja izposluje za kmetijske namene. Kako je govoril poslanec gosp. Robič o vinogradništvu, o uravnavi spodnještajerskih rek itd., pripovedujemo v prilogi »Naš Dom«. Katoliško narodni poslanec iz Kranjskega g. Povše je omenjal, kako slabo in nezadostno je sestavljeno kmetijsko ali poljedelsko ministerstvo, da nima dovolj uradnikov, ki bi reševali predložene kmetijske prošnje in zahteve. Poslanci so poljedelskemu ministru tudi toplo priporočali, naj osnuje v kmetijskem ministerstvu poseben oddelek za kmetijsko zadružništvo. Le če bo se vodilo celo zadružništvo v enotni smeri, pričakovati je povoljnega uspeha.

Nevarnost za avstrijske konjerejce. Nevarnost ne preti našim konjerejcem morda od strani Angležev, ki sedaj tako radi kupujejo naše konje, ampak od strani naših zaveznikov — Nemcev. Nemčija namerava nastaviti visoko carino na naše konje, tako da se bo moralo plačati za konja, ki velja 1000 mark, 300 kron carine. To je tako visoka zahteva, da povsem uničuje naš izvoz v Nemčijo. Opomniti pa je še, da bodo pri izvozu ceno določevali konjem nemški pazniki ob meji, in sicer brez dvoma prav visoko ceno, da dobijo tem več carine. V proračunskem odseku so slovenski poslanci že opozorili poljedelskega ministra na to nevarnost ter ga pozvali, naj stori svojo dolžnost v obrambo konjereje, te velevažne kmetijske panoge.

Kmetijski poslanci v ogerski zbornici nameravajo ustanoviti nekako kmet-sko zvezo, h kateri bi lahko pristopili poslanci kateresibodi stranke. Zveza bi imela namen, braniti kmetijske pravice posebno pri carinskih pogodbah. Toda ako bi se zveza enkrat ustanovila, gotovo bi se ne omejila samo na carinsko-pogodbene razprave, ampak stala vedno na braniku za kmetijski stan. Kmetijski

nedolžno in tako nevstrašeno srce, ki je iz ljubezni do njega toliko pretrpelo!

Istega leta dne 6. avg. je bila Marija v stolni cerkvi oranski birmana. Medtem se je vzbudila v njenem srcu druga, tiha želja. Nekoč je prišla slučajno v samostanček karmeličank. Globoko so se ji vtisnile v njeno dušo angelske prikazni pobežnih sester. Samo to željo še je gojila, da bi kakor te sestre v sveti ljubezni služila le Jezusu. Velike težave so jo zopet ovirale, a kaj to, ona je zmagala z božjo pomočjo že mnogo večje! Njeno zupanje v Boga ji je bilo čudovitnim načinom poplačano. Rana na glavi, katero ji je zadal trdosrčni brat s palico, zacelila je nenadoma; dobri ljudje so zložili dotico, katero je zahteval samostan, in tako je postalo junaško arabsko dekle — angel s Karmela.

Smešničar.

Skrit opomin. Neveren gospod je ležal na smrtni postelji. Pokliče k sebi svojega zvestega kočijaža in mu reče: »Glej Janko, sedaj moram veliko, veliko dalje potovati, kakor sem se kedaj vozil.« — Janko: »Ne skrbite, gospod, vedno pojde navzdol, ako ne krenete na drugo pot, dokler je še čas!«

poslanci si želijo tako zvezo, a vlada se ji neki misli ustavljati. To so vlade!

Srbski prestolonaslednik. Ker Aleksander in Draga ne dobita naslednika, mislijo sedaj srbski in drugi državniki resno na to, da proglasijo srbskim prestolonaslednikom Petra Karagjorgjeviča, pravnuka slavnega boritelja za srbsko svobodo, Karagjorgia (Črnega Jurija). Aleksander neki ni nasproten tej nakani, pač pa Draga, ki bi rada videla jednega svojih sorodnikov na prestolu.

Kaj bo? Zadnji čas so se začeli zbirati nad Evropo črni oblaki. Nastalo je napeto razmerje med Nemčijo in Anglijo zaradi vojske v Južni Afriki. Tudi med Nemčijo in Avstrijo se je ohladilo prijateljstvo zaradi pruskih surovosti nad Poljaki v Nemčiji. Italija pa se je začela približevati Francozom. Če tudi ne bo vojske, vendar je pričakovati, da se med evropskimi državami sklenejo kmalu druge prijateljske zveze, kakor so dosedaj.

Vojska v Južni Afriki. Angleški vladni list priobčuje oklic, v katerem vabi k nabiranju 9600 prostovoljcev za Južno Afriko. Iz Londona se poroča, da je angleška vlada sklenila, pripraviti ujetim Burom prostor na otoku Antigua (mali Antili). Iz Pretorije se javlja, da se Dewet pomika proti jugu. Angleži sumijo, da bode zopet poskušal udreti v kapsko kolonijo. — Splošno razburjenost mej angleškim prebivalstvom radi nevspehov angleškega orožja v Južni Afriki skušajo umiriti vladni krogi. Da bi nekoliko udušili to občo nevoljo, nastopajo po vrsti angleški državniki, da delajo javno mnenje.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. (Naše bralno društvo) obstoji že tretje leto. Mlado je še, a s čilimi močmi in z vnemo je delovalo doslej v dobi svoje mladosti, težeč neprestano po razvoju in napredku na polju narodne zavesti in izobrazbe. Dasi smo v Halozah nekoliko odstranjeni od kulturnih prometnih sredstev, dasi nam je neposredno obvevanje in dotika z drugimi sigurno in energično delujočimi bralnimi društvi po Slovenskem le iztežka mogoče, vendar smemo koncem društvenega leta smelo nastopiti pred buditelje in voditelje našega naroda s trditvijo, da smo se v istem duhu in z isto vnemo, kakor druga društva gibali i mi ter korakali ž njimi proti našemu narodnemu cilju pod zastavo Slave. Zavedamo se narodne dolžnosti, jasni so nam naši narodni zajmi (interesi), jasne so nam nakane naših oholih nasprotnikov in način njih nečastnega bojevanja in nasilnega nastopanja nam nasproti in še marsikaj drugega, kar napolnjuje v sedanjih kritičnih dobi možgane in srce pristnemu sinu majke Slave.

Lanski odbor bralnega društva je storil, kar je bilo v njegovem območju. To potrjujejo dejstva. Bralno društvo je priredilo tri tombole (2 dobrodelni) s petjem in tamburanjem ter poučnim predavanjem, dalje krasno božičnico vprid ubogim šolarjem. — Izid letošnje volitve kaže zaupanje, ki ga stavijo p. n. udje v odbor, kar hoče ta posebno upoštevati ter s čilimi močmi skrbeti udom za pouk in zabavo, osobito pa osredotočiti svojo delavnost na razvoj in napredek društva. Prava vnema in krepka volja zmore vse!

Knjige in časniki se izposojajo kaj marljivo. Nekateri udje zaslužijo posebno pohvalo radi veselja do čtiva, dočim imamo tukaj nekaj brezbriznikov, ki se odlikujejo po svoji mlačnosti do društva. V čem pa tiči vzrok? — Manjka jim za to pravega razuma in veselja ali pa — in to ni redko! — so naročniki lažnjivega »Štajerca«. To »giftno krotu« donajajo mnogi — največ, sevé, neudje bralnega društva — na svoj dom ter pustijo, da jim oblazi in se svojim »giftom« onesnaži njih prej poštene slovenske hiše. Oj slepota, a za njo sramota! Samega sebe bodi sram vsakogar, ki kakor

tihotapec spravlja «Štajerca» v svoj hram ter takó zaljubljeno srka vāse njegovo kužno vsebino, a če se ga vabi, da pristopi k bralnemu društvu, izgovarja se, da ne zmore ene krone. Sevé, «Štajerc» sam stane manj, kaj ne?! — in še lažec je povrh. Sramota je za celo našo župnijo in še velika, da pride «Štajerca» na pošto mnogo večji kup nego «Slov. Gospodarja»; koliko višji pa še je le ta kup zraven par iztisov «Domovine»!

Marsikdo se sme radi tega udariti na prsi in skesano deti: «Mea culpa!» Tako je! A tudi kes in stud se mu naj pri tem vzbudi nad onim narodnim grehom. Spametujte se možje in odprite dušne oči! Uvideli bode te svojo napako. Krenite na drugo pot in operite svojo omadeževano čast pred slovenskim narodom! — Bralno društvo vam nudi dovolj poučnih in zabavnih časnikov in knjig, ki so poštene, slovenske; toraj druga roba kakor «Štajerc». — Pristopite le brez odlašanja! Eno krono si zlahka utrgate, in ta mali denar bo vam prinesel neprecenljivo korist. Povprašajte le druge, ki so že nad dve leti zvesti udje! Res je tudi bilo dozdej nekaj omahljivcev, ki so se izneverili, a nad temi moramo izreči le svoje obžalovanje.

Da je bralno društvo koristno in da je dika vsakemu kraju, kjer se osnuje, tega ni treba več dokazovati. Žalostna prikazen je tedaj, ako začne število udov padati. Vprašajte se že danes, Barbarčani, bo li vaša čast ali nečast, če bralno društvo vsled vaše lastne malomarnosti in brezbriznosti morebiti čez več ali manj let zaspi? — Odgovorite si! — Pomilovalno bi se vam smejali drugi Slovenci ter vas imeli za bedake, ker niste vedeli ceniti in podpirati koristne stvari. To še sicer ni, a lahko se zgodi!

Zato pa na noge, dokler je čas, pristopajte, vi zavedni možje in mladeniči na novo, a ostanite zvesti tudi vsi dosedanji udje! Potem bode društvo procvitalo, in mi bomo si upali mirnega pogleda stopiti pred druga bralna društva se samozavestnim vzklikom: «Giblremo se, delujemo in napredujemo z vami!» V to pomozi čvrsta volja in Bog!

Iz Majšperga. (Nemška šola.) Dva Majšperžana se snideta ter se pogovarjata o nemški šoli, katero bi nekateri radi imeli. A: Si bil tudi ti podpisal za nemško šolo v Majšpergu? B: Kaj še! Ali si že slišal, da bi jaz kaj bodisi protiverskega, bodisi protinarnodnega podpisal! A: Kdo je vender zložil ovi spis? B: Peter Frangež Medvečki, kateremu ni nobena reč prav. A: Je pa on tudi tak študiran? B: Kaj še, v prošnji je mnogo kozlov, akoravno je slovenska. Šolski piše vedno z veliko začetnico, svet ravno tako ter še z dvema «t» na koncu. A: Tedaj se slovenski ne zna pisati, prosi pa za nemško šolo. B: Je pač tako. A: Kdo pa mu je kaj podpisal? B: Še Sagadin Medvečki. A: Beži, beži! Tega pa ne verjamem. B: Ino, saj sem podpis sam videl. A: Dalje! Kdo je še kaj bil podpisan? B: Ti-le, če še pomnim: Peter Frangež, Anton Korošec, Fr. Pulko, Šim. Marčič, Jož. Dvoršek, Mihal Unuk, Juri Križanec, Fr. Babšek, Anton Babšek, Sebastian Korošec, Val. Medved, Ant. Sabotič, Mat. Pavlič, Seb. Lončarič, And. Toličič, Georg Kovačič in Št. Mohorko. A: Tedaj še logar Studeniških «nun» in sesterški kramar sta podpisala? B: Seveda ker sta «Štajerčeva» naročnika, drugi so pa tako bili nagovorjeni od teh in še od nekaterih. A: Kaj misliš, bodo vslišani? B: Ne, saj je krajni šolski svet v svoji seji sklenil, naj se kakor drugod, tudi tukaj po postavi podučuje. A: So bili vsi enih misli pri seji? B: Kaj še, odbornik Grobelšek se je močno upiral. A: No, saj pravim, ta Grobelšek! B: Naj bo že kakor hoče! Mi pa ostanimo zvesti udje matere sv. cerkve! Čitajmo radi krščanske časnike, spoštujmo pa tudi namestnike Kristusove, ker On sam je rekel: Kdor vas zaničuje, mene zaničuje. A: «Štajerc» se tudi pogosto poslužuje besed Kristusovih. B: O to on dobro ve: Udaril bodem pastirja in razšropile se bodo ovce, zato udriha najbolj po duhovnikih.

A: Petru pa bi rekel: Ne zametuj svojega jezika, kakor tvoj brat na okr. sodišču, ker družega itak ne znaš. B: Dobro bi bilo! Z Bogom!

Sv. Križ na Murškem polju. (Na lastnih nogah!) Dragi mi mladeniči in gospodarji! Preminolo nam je spet leto. Ali smo kaj zvesto izpolnjevali svoje narodne dolžnosti? Mislim, nekateri so, nekateri ne. Žalostno znamenje je za naše narodno Murško polje, da je edino občina Boreška storila svojo dolžnost in poslala prošnjo za slovensko vseučilišče. Kaj pa druge občine naše župnije? Govoril sem z nekim odličnim narodnjakom, in ta mi je rekel, da se je občinski predstojnik dotične občine izjavil sledeče: Katere občine bodo prosile za slovensko vseučilišče, tiste je bodo morale same vzdrževati. Žalibog, da so ljudje tam najbolj kratkovidni in malo poučeni, kjer bi morale vse slovenske občine, bralna in politična društva krepko podpirati naše gospode državne poslance, da bi dosegli vsaj trohico nam po zakonu zajamčene enakopravnosti. — Tudi dozdej najboljši naši zavezniki severni bratje Čehi so nas pustili, ko se je glasovalo za Žičkarjev predlog pri kmetijskih zadrugah, na cedilu. Kje naj si še ubogoslovensko ljudstvo išče pomoči? V svoji lastni moči! Postavimo se na svoje noge! Pomoček in sredstvo pa nam naj bodo naša bralna društva, ustanovljena na katoliški podlagi. Tukaj se izreja naša nadepolna mladina in si jemlje hrane iz dobrih katoliških časnikov, kakor je naš vrli »Sl. Gosp.«, »Naš Dom« in drugi katoliški časniki.

Naše bralno društvo je v preteklem letu izvrstno napredovalo; mladeniči-udje so kar rastle iz tal. Bili smo v pisni zvezi z mladeniči iz dveh najbolj organizovanih bralnih društev, Sv. Benedikt in Jarenina. Edina pomoč, da postanejo naši mladeniči kdaj odlični narodnjaki, zvesti katoliško-narodni agitatorji, je, ako so naša bralna društva na katoliški podlagi. Naše bralno društvo je imelo v letu 1900 le 39 udov, a v letu 1901 je narastlo na 93 udov. Hvalevredno moram omeniti našega knjižničarja, ki je k temu vspehu mnogo pripomogel; a nemila usoda ga je vzela iz naše sredine, moral je iti k vojakom. Kmalu bode zborovanje, tedaj je dolžnost vseh udov preskrbeti, da naše društvo ne bo zopet propalo. Vse čast. gospode ude izven naše župnije prosimo, da bi nam ostali tudi v prihodnje zvesti. Imena podpornih udov bodo po občnem zborovanju v tem listu objavljena. Vas pa, dragi mladeniči in gospodarji, ki še niste udje bralnega društva, rotim, pristopite sedaj k društvu, za borni dve kronci lahko berete skozi celo leto knjige in časopise. Vas pa, udje bralnega društva pozivljam, pri volitvah si izberite za knjižničarja mladeniča iz svoje sredine, kateri bo imel veselje do tega, kajti knjižničar je glavna oseba pri bralnem društvu. Pokazalo se je v zadnjem času spet slabo znamenje, da nekateri udje pridejo v bralno sobo in hajdi s časopisi pod sukno domov! S tem izpodkopavajo temelj bralnemu društvu, ker izgubijo drugi udje, ako nimajo kaj brati, veselje do društva. Zatorej v prihodnjič proč s to grdo navado!

Naša dolžnost je, da podpiramo društvo, iz katerega si naša mladina jemlje hrano za svojo bodočnost. Mi, slovenski kmetje, smo prepuščeni britki usodi in se nam je boriti ne samo za obstanek, ampak i za svoj mili materni jezik. Torej mladeniči in gospodarji, na svidenje pri občnem zborovanju! Združimo se, v slogi je moč! Živeli katoliško misleči mladeniči vrle Slovenije!

Logarofski.

Kozje. (Zborovanje katol. polit. društva.) Pretečeno nedeljo bil je za nas zopet enkrat dan veselja. Zborovalo je namreč naše katol. polit. društvo, h kateremu je prihitelo od vseh krajev precej čez 100 zborovalcev navzlic temu, da je sedaj najneugodnejši čas za zборе, ker je silno kratak dan. — Kmalu po tretji uri otvori predsednik društva zborovanje ter pozdravi navzoče. —

Omenja v svojem govoru, da se zborovanje ni moglo vršiti zaradi raznih zaprek prej, že lansko jesen, in da še se je le na danes moglo sklicati. — Poslanca nismo mogli nobenega dobiti, zato pa g. predsednik razvija naš zamotan političen položaj, posebno še delovanje naših poslancev v državnem zboru. — Najimennitnejše kar se je v drž. zbornici doseglo za nas, je seveda sprejem zakona glede kmečkih zadrug in vzvišanje podpor za po trtni uši poškodovane vinogradnike itd. Naši kmetje so se veselili slišati, da bo mogoče po sprejemu teh važnih zakonov vendar le prisijala kmetu boljša bodočnost.

Drugi govornik g. dr. Jankovič govori pristrčno in s prepričevalnimi besedami zoper slabe časnike, posebno «Štajerca» in «Rodoljuba». Oba lista kradeta čast in poštenje ljudem, a če se jim pošlje popravek, se ne sprejme, ali pa pristavi razžaljive pristave, v čem se posebno «Rodolump» odlikuje, ker dobro zna, da se mu v Ljubljani ne bo las skrivil.

Burna pohvala sledila je govorniku.

Tretji govornik nastopil je gosp. kaplan Šlamberger, ki je prihitel z vrlim kmetom z Bizeljskega na naše zborovanje. V krepkem govoru priporoča dobre časnike, posebno navdušuje zborovalce za «Naš Dom», ki je po svoji vsebini in ceni vsega priporočila vreden.

Nato vršila se je volitev novega odbora. — Dosedanji predsednik se je odločno branil sprejeti to čast, vendar na prigovarjanje zborovalcev se je nerad vdal in bil tako četrtočasno izvoljen enoglasno predsednikom društva. |

Novi odbor sestavljen je tako-le: gg. Tomazič, predsednik; dr. Jankovič, podpredsednik; Av. Vončina, tajnik; Anton Ribar, Toman, Horvat, Maček, Pustišek in Bah odborniki. Po volitvi odbora predlaga gosp. dr. Jankovič resolucijo za vseučilišče v Ljubljani, predsednik pa priporoča naj se pošlje gosp. poslancu Žičkarju brzozjavni pozdrav, ki se glasi: «Čez 100 zborovalcev večincma kmetov pozdravlja pristrčno svojega poslanca in se mu zahvaljuje za njegov možati nastop v državnem zboru v obrambo kmečkih interesov.» Predlaga še, naj se vendar enkrat ustanovi prepotrebna kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom za Spodnje Štajersko in predlaga nadalje, da se sprejme resolucija, da kat. pol. društvo za kozjanski okraj odločno protestuje, da kedaj Stallnerjev predlog glede okrajnih zastopov stopi v veljavo. — Kakor te, tako se sprejme tudi sledeča resolucija: «Odločno obojamo sklep nemške večine v deželnem zboru, naj bi se zopet zvišale doklade na zemljiški davek in naši poslanci se pozivajo, da delajo na odpravo hišnega in znižanje zemljiškega davka.»

Zborovalci izražajo še potem željo, da naj poslanci poskrbijo, da se zadruge na slovenskem Štajerskem ne bodo po očimsko zapostavljale zadrugam na srednjem in zgornjem Štajerskem, kakor n. pr. se godi sedaj, da kmetijska družba štajerska podpira le nemške občine.

Po dveurnem zborovanju zahvali se g. predsednik govornikom in vsem došlim zborovalcem za trud in še posebej se zahvali gospodom duhovnikom preč. g. kanoniku, gg. župnikom Ribarju, Fišerju, Tomanu in gosp. Finku kapelanu v Št. Petru. Pohvalno omenja, da je veselo videti več vrlih županov kozjanskega okraja, kakor iz Podsrede, Gorjan, Pilštanja, Verač itd., ter jih spodbuja, naj se tudi v prihodnjič z veseljem vdeležijo zborovanj. Volitve v deželni zbor se bližajo in treba bo, da skupno delujemo, da kaj dosežemo in k složnemu delu bo nas družilo kat. polit. društvo, katero bo gotovo svojo dolžnost storilo.

Slednjič pokliče predsednik zborovalce, preden se razidejo, da se hvaležno spomnimo sv. Očeta papeža in presvetlega cesarja ter jima zakličejo trikratni gromoviti «živijo».

Tako se je v lepem redu vršilo naše zborovanje, da je vsak deležnik bil lahko

zadovoljen. Z žalostjo smo opazili, da bi se še marsikateri lahko vdeležil, a graščinska drva in zamera ga odvrnejo, da ostane rajše doma. V prihodnje pa ne bodi tako!

Iz šmarskega okraja. Ne daleč od nas, v Pristavi blizu Sv. Eme namreč, imajo konzumno društvo, kojemu so nemčurski kramarji že Bog zna kolikokrat peli mrtvaško pesem. A društvo še vendar le stoji na krepkih nogah in njegovi udje dobivajo tam raznega blaga po izredno nizki ceni. Iz teh vzrokov želimo si tudi mi že prav dolgo takega društva v Šmarje. — Pred kratkim sem pa izvedel, da se je v Šmarju naselil novi trgovec, ki, kakor pravijo, prodaja dobro blago po vredni ceni. Prepričati se je treba, si mislim, in res šel sem, ter si naložil raznega blaga v svojo in trgovčevu zadovoljnost. Kako dobra je konkurenca, razvidno je iz tega, da je padla cena blaga tudi pri drugih dveh trgovcih, odkar je tretji v Šmarji. Zdi se nam, da je novi trgovec zaveden Slovenec, a to ni dosti. Pri nas so liberalci vrgli prvi kamen med nas in skalili stem mir, kar je treba pomniti. Ne bomo toraj podpirali nikogar, ki je proti nam. Naše ljudstvo je katoliško narodno, in če nam novi trgovec v tem obziru ne bode nasprotoval, podpirali ga bomo in dobro mu bode. Od liberalne stranke pa ne more zaslužiti še toliko, da bi si kupil soli za lastno potrebo. Novi trgovec se piše Paradiž. S Paradižem bode v njegovi trgovini ostal paradiž za njega in kupovalce, dokler se bode držal krščanskega načela: mera in vaga v nebesa pomaga!

Ko grem tako z blagom obložen mimo prve gostilne na Belem, zaslišim tam neki kva, kva, kva! Mladino imajo, si mislim, in joče se. Grem potem po stranski poti malo više in zopet slišim kva, kva, kva! Kaj je to? Vse luže so zamrznjene in januar je! Prav zadovoljen gledam svoje blago, kojega sem kupil pri Paradižu in pri tej besedi se zamislim v paradiž prvih človekov, kjer je bila večna pomlad. Že sem mislil, da sem Adam, ko mi pade pogled na okno nekega kmetiča, ki bi rad postal okoliški župan, in tam zagledam, o fej! — ptujsko korundičo (kroto), ki se je ravnokar napela in zopet zakvakala. Kdo bi se pri takem prizoru ne zdramil iz svojih sanjarij! Koj sem vedel, da nisem v paradižu, ampak na Belem, ker tudi od neke hiše pod Cvekom prihajali so enaki glasovi. Nekdaj je razširjeval trgovec Wagner ptujsko korundičo med ljudi, a ko so mu nekateri kmetje obljubili, da ne prestopijo več praga njegove trgovine, spametoval se je. Tako se govori. In menda prav od tistega časa imajo to pošast v gajbi na Belem. — Kako je ta zveza: nemčurji in Velikonemci, ptujška korundiča, nemški Wagner, Belo in kmetič, ki bi rad postal okoliški župan? Gotovo bi radi zraven še Paradiža! Toda Paradiž, ne izneverite se svojemu imenu in skrbite, da ostane v vaši trgovini paradiž in dobro bode za vas in za nas!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. politič. društvo v Konjicah bo zborovalo dne 19. januarja v društvenih prostorih. Ker se bo govorilo tudi o potrebi zveze krščanskih slovenskih kmetov na Spodnjem Štajerskem, je želeli, da se zborovanja udeležijo kmetje iz celega konjiškega okraja. Na noge, krščanski, slovenski kmetje, združimo se!

Imenovanje. Rudarski pristav v Celju, g. V. Strgar, je postal komisar.

Castnim občanom izvolila si je občina Loka pri Planini okrajnega glavarja v Brezicah Juliusa pl. Vistarini-ja.

Za slovensko vseučilišče v Ljubljani je odposlalo prošnjo poslancu dr. Ploju bralno društvo pri Sv. Barbari pod Maribo-

rom. — Poslanec vitez pl. Berks je v državnem zboru predložil za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani sledeče prošnje: Od okrajnega šolskega sveta v Dobji pri Planini. Od okrajnega šolskega sveta pri Sv. Frančišku Ksaverju. Od bralnega društva v Sv. Martinu v Rožni dolini. Od prostovoljnega gasilnega društva v Trbovljah. Od občinskega zastopa v Svetini. Od občinskega zastopa v Braslovcih.

Zlato poroko bosta slavila v Kamnici pri Mariboru dne 26. t. m. Janez Glodež in njegova žena Katarina roj. Krepek. Poročena sta bila dne 15. febr. 1852. l. v Slivnici pri Mariboru.

V Mariboru je umrl g. Franc Halbert, ki je imel prej v graškem predmestju železno štacuno, kjer jo ima sedaj g. Prstec.

Občinske volitve na Rečici. Dobili smo od novoizvoljenih obč. odbornikov z Rečice naslednjo poročilo o izidu občinske volitve dne 30. decembra 1901. Podpisani izjavljamo iz lastnega nagiba, da smo s prepričanjem in ponosom katoliškonarodni možje, da pripadamo po takem h katol. narodni stranki in da nas je pri obč. volitvi dne 30. dec. volila ogromna večina katol. narodnih volilcev v obč. zastop na Rečici. S tem zavračamo poročilo v «Narodu» o zmagi «napredne stranke» pri omenjeni občinski volitvi kot ostudno laž. «Narodov» liberalni dopisun nima od nas podpisanih in od ogromne večine naših volilcev nobenega pooblastila razglašati nas v javnosti, h kateri stranki da pripadamo. Njegovo predrzno usiljivost zaničujemo! Rečica dne 11. jan. 1902. Josip Ulčnik, Josip Terčak, Ignacij Zavotovšek, Franc Kakunz, Florijan Tomišek, Ant. Tomšek, Jakob Štiglic, Franc Goličnik, Karl Tratnik, Franc Štiglic, Florijan Melurc, Ivan Matek, Anton Unovt, I. Klemenčič, Anton Fürst, Janez Veršnak, Ivan Jamnik, Matija Jeraj.

Pri Sv. Barbari pod Mariborom smo dne 7. jan. spremili k večnemu počitku obč. spoštovano vdovo Cecilijo Krajnc, mater cerkvenega ključarja Janeza Krajnc. Dosegla je starost 77 let; bila je dobra gospodinja ter pridna in pobožna mati in žena. Vsakemu je rada pomagala. Velikemu številu otrok v naši župniji je bila botra pri krstu ali pri birmi. Vsaki prošnji je z veseljem ustregla. Veliko število ljudi pri pogrebu je bila jasna priča njene priljubljenosti. Naj v miru počiva!

Samomor v Ormožu. V Ormožu se je v ondotni bolnici zastrupil posestnik panorame Franc Hinek iz Studenic. Spoznal je, da je njegova bolezen neozdravljiva.

Občinske volitve v Ormožu. V Ormožu se bodo vršile dne 23. t. m. nove volitve za mestni zastop. Kakor se sliši, se zopet Slovenci volitev ne bodo vdeležili. Mislimo, da bi manjšina ne bila tako nečastna, ako bi vsi Slovenci jedino nastopali. Borba za mesto se mora vendar enkrat začeti. Če se Slovenci ne bodo nič več upali v bojne vrste, bo kmalu med njimi zaspala vsaka narodna navdušenost. Če hočemo kedaj zmago, se prej tudi borbe ne smemo ustrašiti!

Nove volitve v Konjicah. Zadnje volitve v Konjicah so se ovrgle vsled pritožb, ki so jih vložili slovenski volilci. Pri zadnjih volitvah je vporabila nemška stranka okroglih 1200 K za agitacijo, Slovenci pa ne helarja. Nemci imajo pač denar, ki jim pa teče iz slovenskih kmetijskih rok v njihove žepce.

Iz Ljutomera. Šolska tombola, katera se je vršila na dan sv. Treh Kraljev večer v Vaupotičevih gostilniških prostorih v prid ubožnih otrok Franc Jožefove deške in dekliske šole, se je prav dobro obnesla, kakor že dolgo ne; znašala je 216 K. Ker so dobitki bili večinoma darovani, oziroma z darovanim denarjem nakupljeni, imela je tombola samo 36 K stroškov, torej je preostalo čistega dohodka 180 K, kateri znesek se je porabil za šolske zvezke in razne druge šolske potreščine, ki jih ubogi otroci dobivajo med šolskim letom zastop. — Za to zdatno

podporo uboge šolske mladine se šolsko vodstvo prav pristrčno zahvaljuje vsem, ki so blage volje pripomogli k temu lepemu uspehu.

Umrli je dne 8. januarja t. l. v Reki vlč. o. Avgustin Belec, kapucin. Pokojnik je bil rojen pri Sv. Mariji v Vurbergu dne 21. julija 1830; poznali in spoštovali so ga povsod, koder je deloval na Hrvaškem in Slovenskem kot vzglednega redovnika in govornika. V reškem samostanu je bil 15 let gvardijan in 15 let provincijal. N. v m. p.

Št. Ilj pri Turjaku. V našem krajnem šolskem svetu je zavladal v novem času prav nezdrav duh. Doslej smo premogli še vedno toliko, da smo si naročili knjige »Družbe sv. Mohorja« za šolsko knjižnico, letos so nam pa ta goldinarček srečno »dol zbarantali«. — Pa kaj si hočemo, od človeka, ki se je izučil za metre in kile, je res težko pričakovati, da bi sprevidel kulturni pomen take družbe in veliko korist branja dobrih knjig. Upamo, da se bode v župniji našel tolik mladino ljub, kateremu ne bo žal za eden goldinarček, da podari šolski knjižnici prekornostne knjige. Krščanski kmetje pa v bodoče bolj dobro premislite, komu se sme izročiti mesto, ki ima vpliv na vzgojo vaših otrok. Človek, ki razširja slabo berilo, dobro pa zatira, pač ne sodi na tako mesto in ne zasluži zaupanja krščanskih starišev.

Pozor pred prodajalci podob. Od raznih strani so nam zopet došle pritožbe, kako grdo so ogoljufali nekateri prodajalci podob ljudi po deželi. Poslali so ljudem blago še enkrat dražje, kot so se bili dogovorili. Predrznosti so agentje s podobami tako, da se sklicujejo na župnika, češ, da so z njimi dobri znanci in da jih je župnik poslal. Ti agentje na tisoče denarja izsilijo iz ljudstva. Dobro bi bilo, ako bi gospodje župniki s prižnice opozorili ljudi, naj bodo oprezni pred sleparji in naj se njihovim sladkim besedam ne puste ujeti.

Izpred Brežic nam pišejo: Cenjeni gospod urednik, zastopnik iščem dopisa v Vašem poštenem listu, ki bi poročal o naših razmerah. Kajti že skoro dve leti ni bilo dopisa iz našega kraja. Evo par vrstic iz kmetijske roke! Kakor drugod, tako tudi pri nas lazi okoli ptujška krota, ki si prizadeva okužiti naše pošteno ljudstvo. Goni jo pa na pašo g. Matheis, namreč štiri tisoč glav. Krasna čreda, kaj ne, gospod urednik? Pa tudi g. Pajdaš, nemški brivec, pomaga pasti Matheisovo čredo. V svoji brivnici ponuja kmetom, češ da se bodo rajši »razirat« dali. Priden slovenski brivec, ki ne razširja »Štajerca«, je g. Holc, vrl slovenski trgovec pa g. Varlec. Kmetje, kadar vam bodo v Brezicah ponujali »Štajerca«, vrzite ga jim pred noge, pa recite: »Ako ste Vi, g. Matheis, naš prijatelj, potem naročite »Naš Dom« ki je v resnici naš, ki govori odkritosrčno in prijateljski z nami, ne pa »Štajerca«, ki je kramarski in nemškutarski list!« Poročajte nam, pošteni kmetje, kaj bo Matheis na to rekel. Da ima Matheisova čreda tako ugodna tla za pašo, je kriva temu največ nevednost v politiki in pa malomarnost naše slovenske inteligence. Da naše ljudstvo ne ve, kaj je »Štajerc«, kdo ga izdaja in kaj zastopa, to je samo obsebi umevno, zato je treba več izobrazbe. Vsled tega je treba društva, v katerem bi se ljudstvo kaj izobrazilo. Zakaj imamo kat. pol. društvo »Sava« za brežki in sevniški okraj? — Ko bi naši breški rodoljubi malo več pozornosti obračali na nas okoličane in nam včasih kaj poučnega pripravili, bi ne bilo toliko mlačnosti in zaspčnosti, nemška šola bi se ne polnila tako. Pa gospoda se zabava po svoje, mi pa — spimo po svoje. Kmet.

Iz Št. Jurja ob južni želez. Pred par tedni vršila se je pri nas tožba med našim županstvom in tržkimi očeti zavoljo štirih sejmov. Dragi mi gospod urednik, kaj si vi mislite, v katerem jeziku so očetje napravili tožbo proti nam. Tiho na uho vam povem: v nemškem. In potem nas kmete naše slavno »razumništvo« uči, naj govorimo in

pišemo le slovenski!! Zdaj se vidi, da smo mi kmetje bolj zavedni Slovenci kot nekateri razumniki, katerim kličemo: Poboljšajte se, narodni zaspanci po trgih in mestih!

Iz Moškanjec pri Ptuj nam pišejo, da so se nekateri izletniki iz Ptuja na novega leta dan zelo nelepo obnašali. Slišali so se tudi klici: »Pereat die Windischen!« (Poginite, Slovenci!) Slovenec je gostoljuben, a tudi gostoljubnost ima svoje meje!

Iz Marije Snežne pri Cmureku. Pravijo, da bomo letos imeli občinske volitve. — V Cmureku se je o Božiču ustrelil orožniški postajevodja. — Naš mledenič, Vinc. Hanžič, ki je prišel od vojakov, je pristopil k orožnikom.

Z izredno lepim vremenom smo začeli novo leto. S Krapja pri Ljutomeru se nam naznanja, da tam še vsaki dan popoldne krave pasejo. Poročevalcu pa je te dni slučajno prišel v roke »Slovenec« z dne 5. januarja 1888; časnik piše, da so tistokrat na Murskem polju imeli po Božiču stalno mraza po 16 do 19° R.

Most čez Savo pri Brežicah. V budgetnem odseku je naznanil ministerski predsednik Koerber, da je državna uprava za zgradbo tega mostu voljna prispevati podporo 100.000 K.

Iz šole. Učiteljem in šolskim voditeljem pri Sv. Primožu na Pohorju je imenovan g. Franc Korbar, učiteljem na ekspoziaturi v Lokavcu g. Luka Stare od Sv. Tomaža na Primorskem, na šoli v Trbovljah g. Leopold Cimperšek in za učiteljico na šoli v Zibiki gđ. Elizabeta Klemenčič. Umirovljen je nadučitelj v Žalcu g. I. Koncuvan v Žalcu. — Za učiteljico ročnih del v Konjicah je imenovana gđ. Berta Kožuh. — V zadnjem listu se naj naše šolske novice popravijo tako-le: Kot šolski vodja v Topolšici pri Šostanju je imenovan g. Drago Korošec ne g. Fel. Pečar. Gospica Svetka Lapajne nas prosi popraviti, da ni učiteljica v Dobovi, ampak na Vidmu ob Savi!

Poskušen ubeg. Iz ječe okrožne sodnije v Celji hotel je ubežati neki jetnik, mlad fant. Letel je z odprtim nožem po mestu — pa ujeli so ga in ga spravili na varnejši kraj.

Sv. Andraž v Slov. gor. Tukaj pri nas je lep čas, po dnevu sije zelo toplo sonce, po noči pa tudi ni ravno zima. Cvetlice že po tratah cvetejo tako, kakor bi se že vesela spomlad približala. Ob času novega leta je bila zelo velika povodenj. Pesnica je tako narastla, da je bila cela dolina polna vode. Pa ob času povodnji smo doživeli nekaj novega, česar smo zelo veseli. Takozvana »giftna krota« je štrbunknila v globočino vode, tako, da imamo zaupanje, da se ne bo vrnila več nazaj k Vitomarskem mlinu, ker nima več prostora tam, ker je prišel namesto nje krščanski katoliški list, vrli »Naš Dom«!

Pri Sv. Martinu pod Vurbergom bosta dne 19. prosinca obhajala Jožef in Ana Dvoršak iz Ciglenc 60letnico svojega zakonskega življenja.

Pri Sv. Jurju ob Ščavnici so preteklo nedeljo 12. t. m. pokopali Mateja Rižnera, doma iz Bolehneč; mladeniška zveza mu je zapela nagrobno pri cekvi in na pokopališču. Dopolnil je 90. leto svojega življenja, in bil mnogo let cerkveni ključar. Ko se je pred 10 leti podružnica sv. Duha popravljala, si je pokojni nabral mnogo zaslug; starček 80 let še je bil brhkkih nog, in mnogo potov storil, vse k časti božji. Naj v miru počiva!

Sv. Križ na Murskem polju. V imenu ubožnih učencev tukajšnje šole zahvalujeta tem potom krajni šolski svet in šolsko vodstvo za oporočeno svoto po pokojnem Ivanu Nedok, posestniku iz Murskih-zasadov. Blag mu spomin!

Cerkvene stvari.

Cerkveno-stavbeno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom je imelo leta 1901 223 kron dohodkov in 17 K 10 v stroškov.

Za stavbo novega zvonika je do sedaj nabralo 809 kron 50 vin.

Kardinalski kolegij. Začetkom leta šteje kardinalski kolegij 68 članov. Kar vlada papež Leon XIII., torej v zadnjih 23 letih, je umrlo 137 kardinalov. Včasih je bilo število italijanskih in zunanjih kardinalov enako, sedaj pa je 40 Italijanov in 28 zunanjih; 25 kardinalov biva v Rimu. Le trije kardinali, Oreglia Parochi in Ledochowski so še izza časa Pij IX. Najstarejši kardinal Celesia ima 90 let, Richard 83, Gruscha 82; najmlajši je baron Skrbenski v Pragi, ki ima še-le 39 let.

Duhovniške vesti. Župnijo v Stopercah je dobil č. g. Kašpar Zrnko, kapelan v Marenbergu.

Društvena poročila.

Slovanska čitalnica v Mariboru bo prodajala v soboto 18. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih letošnje časopise.

Odbor.

Slavnost mladeničev pri Sv. Juriju ob Ščavnici se je obnesla sijajno. Začela se je ob polu 4. uri. Ljudstva je bilo natlačeno polno. Od vseh strani so prihitali mladeniči, dekleta, očetje in matere od Male Nedelje, Sv. Križa, Kapele, Gornje Radgone, Negove, Sv. Andraža v Slov. gor., Sv. Antona, Sv. Trojice ter vrli Benediktčani iz Slov. gor. in od raznih drugih krajev. Na tem mestu jim kličemo: »Živel! vrli rojaki, da se niste ustrašili groznega blata ter ste prihitali v našo sredino. Bog vas živi!« Slavnostni govornik č. g. kaplan Muršič od Sv. Benedikta, ljubljene slovenske mladine, nam je s svojim navdušenim govorom užgal in navdušil naša srca, kakor zna le on. Častitke so prihitele od Jarenjskih mladeničev, od Sv. Jurija pod Taborom, od Sv. Barbare pod Mariborom, in naša vrla dekleta so dobila od Jarenjskih mladenk iskrene pozdrave. Bog jih živi! Deklamacija mladeniča Ivan Vuk-a »Naš čolnič otmimo«, segala nam je globoko v srce. Nato se je oglašil junaški mladenič Roškár od Sv. Benedikta; strmeli smo nad njegovim navdušenim govorom in hrupni živijo-klici so mu bili v zahvalo. Potem je govoril in navduševal vodja Jurjevskih mladeničev Radoslav Nemeč. Naši pevci in pevke pod vodstvom č. g. kaplana Spindlerja in g. Kocpeka so peli umetne in druge pesmi tako izborno, da smo se kar čudili. — In kaj še le gledališke predstave?! Najprej je prišla na vrsto »Vedeževalka«, potem »Krivica in dobrot«. Vsi igralci in igralko so svoje uloge rešili zares izvrstno! Tamburaši pod vodstvom g. Majcena so nas v odmorih kratkočasili z milodonečimi tamburicami. Nato so še zadoneli krepki mešani zbori in slavnosti je bilo konec. — Konec!? — Kaj še! — Nadaljevala se je pri g. Slanu. Med tem vsporedom so v jednomer grmeli topiči. Pri g. Slanu je še bilo mnogo navdušenih govorov. Rojaki! Mladeniči! Le pogumno naprej za svojo lepo slovensko domovino! — Ali kaj poreče k vsemu temu »Štajero«? Zelo sem že radoveden. Da nas bo obiral o tem niti ne dvomimo. Bog in domovina!

Opazovalec.

Sv. Barbara v Halozah. Bralno društvo »Naprej« je imelo dne 5. t. m. svoj redni letni občni zbor v svrhu izvolitve novega odbora za bodoče društveno leto. Brez znatne izpremembe je novi odbor sestavljen iz istih oseb kakor lani. Posamezni činovniki so: g. Štumberger Jože, predsednik; č. g. župnik Murkovič, podpredsednik; g. Ogorelec, tajnik; g. Cvetko, blagajnik; g. Šerona, knjižničar in vodja petja ter tamburanja. Na novo je vstopil v odbor č. g. A. Šorn. — Končno je sklenil odbor odposlati na drž. posl. dr. Ploja petico za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

»Deseti brat« v Celji. Tako ogromnega obiska, kakor ga je imel »Deseti brat«, še nismo doživeli. Pritisk je bil tolik, da so bile v pol uri do malega vse vstopnice razpro-

dane. Prišlo je pa tudi ljudstva, lahko rečemo, iz celega spodnjega Štajerja. Mnogi niso dobili več prostora. — Igra, ki je že sama na sebi izborna, se je, posebno v glavnih vlogah: Deseti brat (g. Spindler), Krjavlj (gosp. Salmič), Dolfe (g. dr. Karlovšek), Marijan (g. dr. Schwab), Manica (gca. J. Serneč), Kvas (g. Retive), Piškav (g. Rebek), Krivec in Krivčevka (g. Makovec in gđ. Dobršek) — tako dovršeno predstavljala, kakor od igralcev-profesionistov; njih igranje izvabilo je gledalcem solze veselja in žalosti. Pevske točke kakor godbene so bile premalo študirane — pa bil je za učenje le dober teden na razpolago — torej dovolj oprostilnega vzroka. Vsled obče zahteve se igra na svečnico, dne 2. febr., ponovi.

Runeč pri Ormožu. Iz tega kraja se nam poroča, da se veselica, o kateri smo zadnjič poročali, ni vršila na Runeču, ampak v Ključarovcih. Nadalje se nam pojasnjuje, da g. Lipnik, pri katerem je bila veselica, ni našega mišljenja, ampak »Štajerčevega«. Istotako nam pravijo, da so žal tudi nekateri izmed fantov, ki smo jih skupno pohvalili, čitatelji in naročniki »Štajerca«. Na naši poročevalki je sedaj, da reče svoje besede o teh trditvah, ki smo jih dobili od zelo zasneljivega moža.

Iz drugih krajev.

Ljubljančan — čilski častnik. Gosp. Egon Mosche, rojen Ljubljančan, vstopil je v čilsko vojsko kot častnik. Gospod Mosche je bil svoj čas avstrijski topničarski častnik. Pozneje se je boril z Buri proti Angležem. Zdaj ko preti vojska med Argentinijo in Čile, vstopil je v čilsko vojsko.

Psu spomenik na grob. Neka Miss Thompson v Baltimore, Md. je dala postaviti na grobu svojega psička mramornat spomenik. Psa ji je bil pripeljal pred leti njen svak iz Pariza. Kužek je bil res lep, vendar ni zaslužil tolikega žalovanja, kakoršno mu je skazovala cela rodovina tedaj, ko je poginil. Psa so pokopali na najlepšem delu vrta in sedaj mu je dala prismojena babnica postaviti še spomenik.

4 vlaki so ga povozili. Iz Velikega Varaždina javljajo: Preteklo soboto so našli blizu postaje Tenk na železničnem tiru mrtvo truplo kmeta Kressuna, ki je vsekakor sam legel na tir. Železniški čuvaj je naznanil ta dogodek takoj višji oblasti; toda komisija je prišla še le zvečer in dotlej je bilo truplo že grozno razkosano, kajti preko njega so sli še trije vlaki.

Mučen prizor na pokopališču. Te dni se je dogodil na pokopališču v Toplicah na Češkem mučen prizor. Prinesli so na pokopališče umrlega stotnika Mahla, a grobokopi so pozabili — izkopati grob. Truplo stotnikovo so prinesli nato v mrtvašnico. Pogrebci so morali toliko časa čakati, da so pozabljivi grobokopi izkopali stotniku grob.

Grozna nesreča. Iz Detroit Mich. iz Amerike se poroča, da je ondi razpočil parni kotel v tovarni Penberty Injector Co. na voglu Brooklyn Ave in Abbott ceste. Razpočil je kotel s tako silo, da je padla v razvaline cela velika hiša. 26 ljudi je bilo pod razvalinami takoj ubitih, 30 pa težko in le nekaj lahko ranjenih.

Z desetimi leti poročnik postal je 17. decembra 1901 pruski princ Friderik Sigmund, sin princa Friderik Leopolda in je najmlajši vojak in častnik nemško-pruske armade.

Prst jesti so začeli nekaterniki v St. Louis v Sev. Ameriki. Ustanovnik te navade je advokat Viljem Vinsor. Mož trdi, da živali rade žro prst in radi tega nimajo želodčnih boleznih. Učenci njegovi trdijo, da so znatno bolj zdravi in imajo dober tek, odkar zavživajo prst. Vsak dan povžijejo jedno malo žličico prsti v kozarcu vode.

Železniški stroji in petrolej. Kakor čujemo, bode južna železnica napravila po-

skus železniške stroje kuriti s petrolejem, 27 strojev namerava preurediti v ta namen in posebno promet preko Semeringa izvrševati na ta način.

Nova zlata polja so Rusi odkrili nedaleč od Cunčuna v Mandžuriji. V Vladivostoku se je ustanovila akcijska družba, ki bode izkoristila ta obsirna zlata polja.

Kako je Američan osleparil slovenskega mesarja. Mesar Seršen, rodом Slovenec v Boudlen v Ameriki, je s svojimi prijatelji posebno rad jedel purane. Nedavno mu je neki Field, trgovec s perutnino prodal 20 težkih puranov. Seršen je precej visoko svoto rad plačal, ker se je pri tehtanju prepričal, da so purani res nenavadno težki. Ko je zaklal purana za puranom, pa se je Seršen prepričal, da so vsi purani pitani s — kamenjem. Fiedl se je moral radi goljufige zagovarjati pred sodiščem.

Morilec žensk na Rivieri. Na Rivieri med Monte Carlo in Cannes potepa se roparski morilec, ki v prvi vrsti napada samo mlada dekleta. V Tamarian so dobili zabodeno in oropano neko mlado služkinjo, v bližini Canessa je umoril neko trgovčevu hčer in jo vrgel v vodnjak, nekaj dni pozneje so našli umorjeno neko prostitutko. Na železniški progi med Nico in Monte Carlo našli so na železniški progi zaklano neko 20letno prodajalko. Na licu mesta je ležal velik kuhinjski nož in moški klobuk. Doslej se še ni posrečilo priti zverinskemu človeku na sled.

Zverinsko zabavo si je privoščilo v ogerski vasi Palanka minuli petek pet kmečkih fantov. Privezali so slaboumnega pastirja Petkovicska na železen stol, okrog njega pa raztrosili otep slame ter jo zažgali. Pretresujoči krik nesrečnega pastirja jim je bil v zabavo. Nekaj kmetov je potem prihitelo in osvobodilo Petkovicsa, ki je bil že ves opečen in nezavesten. Zločince so prijeli orožniki.

Sorodnico umoril na sveti večer. Na sveti večer, ko vlada mej sorodniki največje prijateljstvo, je v Pragi 19letni Vaclav Vavra umoril 68letno vdovo Marijo Jung, mater svoje svakinje. Vavra je prinesel seboj božično darilo, gosli za sinčka svoje svakinje. Marija Jung je bila sama doma, pred njo je pa ležalo nekaj desetakov. Vavra se je polakomnil denarja, prijel je staro za vrat in jo zadavil. Ko je pograbil 38 gld., čul je, da gre po stopnjicah domov svakinja. Vavra je hitro zaprl sobo in na trkanje ni odprl. Svakinja je hitela v kuhinjo in udrla steklo pri kuhinjskih vratih. Mej tem je Vavra hitro odprl sobo in zletel po stopnjicah. Svakinja, ko je videla svojo mater zadavljeno, je imela še toliko moči, da je zakričala: «Primate mo-

rilca». Njen klic so ljudje na ulici čuli in ko je Vavra pritekkel na ulico, so ga ljudje prijeli.

Predsednik ameriških držav — židovskega pokoljenja. »Jüdisches Volksblatt« javlja: Nek angleški žurnalista je pokoljenje predsednika Roosevelta natančno preiskal in našel, da je čisto židovskega pokoljenja, od tod tudi njegova ljubezen do židov, da si je izbral in našel za privatnega tajnika žida. Stari oče predsednikov se je pisal Roswelski in je bil doma na ruskem Poljskem. Ko je prišel v Ameriko, spremenil je svoje ime v Rosenfeld. Njegov sin, oče sedanjega predsednika, je to ime spremenil Roosevelt, dal se je krstiti in se oženil z neko Holandko.

Napad na škofa v božični noči. V katedrali v Livornu se je pri polnočni maši v božični noči izvršil napad na škofa Gianija. Nek mož je planil k altarju, zagrabil škofa za obleko in ga izkušal pobiti na tla. Duhovščina in nekaj oseb iz ljudstva priskočilo je škofu na pomoč, in posrečilo se je po dolgem boju premagati napadalca. V natlačenopolni cerkvi je mej tem prizorom ljudstvo prestrašeno kričalo, vendar se je skoro posrečilo prepričati ljudi, da ni nobene nevarnosti več. Škof je z občudovanja vredno mirnostjo nadaljeval sv. mašo. Napadalec Cesar Taddei, vprašan, zakaj je škofa napadel, daje nasprotujoče si izjave. Prostožidarji in njihovi brati so proti škofu napravili zadnje dni silno gonjo radi njegovega govora »Rim ali smrt« na katoliškem kongresu. Napad je gotovo v zvezi s to gonjo. Meščanstvo namerava na čast plemenitemu škofu napraviti slavnostni spreved po mestu.

Gospodarske drobtinice.

Dima prosto kurivo. Na Angleškem se v najnovjšem času pripravlja kurivo, ob-

stoječe iz 93% premogovega prahu in 7% mešanice katrana in jedkega apna, ki ne povzročata dima. To brezdimno kurivo se mehko zgnete v večje ali manjše kose in ti se potem sušijo. Pri gorenju ni skoraj videti dima. Ogenj je podoben koksovemu z živim svitom, iz katerega bel in modrikast plamen šviga. Pepela ni niti za 3%. Res, da je cena takemu kurivu za sedaj še precej visoka, a ta cena se utegne pozneje gotovo znižati.

Loterijske številke.

Trst 11. jan. 1901. 69, 77, 13, 46, 5
Linc » » » 72, 81, 36, 65, 78

Društvena naznanila.

- Dne 19. prosinca: »Čitalnice na Vranskem« plesna veselica.
» » » Politično zborovanje v Konjicah. Govor o kmetijski zvezi.
» » » Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ter »Podravske podružnice slov. plan. društva« v gostilni g. N. Novaka v Rušah. Začetek ob 8. uri.
» » » »Bralnega društva pri Sv. Barbari nad Mariborom« občni zbor v kape-laniji. Začetek ob 3. uri popoldne. Na vspredu so: govor, petje, deklamacije in šaljivi srečolov.
» » » »Ormoške čitalnice« gledališki večer v telovadnici sloven. ormoške šole. Igra »Snubač« in »Štempihar mlajši«. Začetek ob 6. uri. Tamburanje.
Dne 26. prosinca: »Bralnega društva na Dobrni« velika ljudska vesejica v »Hotelu Styria«. Vspored: dve gledal. igri, petje, igranje na glasovir, šaljiva pošta itd. Občni zbor »Bralnega društva.«
» » » »Bral. in pevskega društva »Maribor« gled. predstava »Eno uro doktor« in »Šolski nadzornik« v Nar. Domu. Začetek ob 8. uri zvečer.
Dne 2. svečana: »Slovanske čitalnice v Mariboru« običajni ples v Narod. domu.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.	Vsaka beseda stane 2 vin.	Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Poudbe pod »1.70 Gradec, poste restante.« 222

Čevljarskega učenca sprejme takoj Friderik Nerat, čevljarski mojster v Mariboru, koroške ul. 16. 21 3—2

Čevljarski učenec se sprejme pri Juriju Žunko, čevljarju v Gornjem Radvanju pri Mariboru. 7 3—3

Kovaškega pomagača in kovaš. učenca sprejme Mihael Brumen, kovač v Vurbergu. 30 2—1

Hiša, ki nosi najemnino, s vrtom in njiivo, se po ceni prodaja. Koroška ul. 122. Maribor. 25 3—2

Kovaškega učenca sprejme Jože Bregant, kovač v Hočah. 9 3—2

Trgovski pomočnik išče službe v kaki trgovini z mešanim blagom. Ime pri upravništvu. 14 3—2

Kovaškega učenca sprejme Anton Ferenčak, kovaški mojster v Brežicah. 18 3—2

Proda se.

Hiša z dvema sobama, en oral zemlje, sadni vrt, se prodaja po najnižji ceni v Poberžah št. 79 pri Mariboru. Kramberger. 29 1—1

Zidana hiša, čedna, pripravna za trgovino, na lepem mestu v dolini, četrt ure od cerkve, v Št. Andražu pri Velenju, z vrtom in malim sadonosnikom, hlevi za eno kravo in 7 svinj, se prodaja za svoto 450 gld. ali 900 K proti gotovi plači. — Hiša se prodaja radi drugega podvzetja. 27 4—1

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stolcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

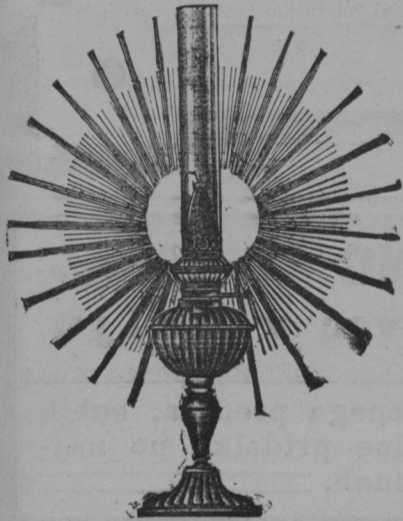
župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Petrolna žarnica

(Petroleum-Glühlicht)

Popolna ljudska svetilka 15 K.

daje najlepšo belo svetlobo za 80 sveč, je najcenejša luč, ker zadostuje en liter navadnega petroleja 12 ur, stane torej za uro 2 in pol vinarja, z lahkim ravnanjem in brez vsake nevarnosti. Popolna duša stane 12 K in se more priviti na vsako svetilnično telo, če je luknja 40 ali tudi več mm v premeru. — Namizne, stenske in viseče svetilke ter cestne svetilnice, kakor tudi vsi posamezni deli se dobivajo pri zastopu „avstrijske družbe za petrolejne žarnice“ I. E. Weixl, Maribor, Zofjini trg 3. Razglede prosto. 23 3-2

Kanarčke

— lastne odgoje

žlahtne drdrače (harcer), zelo prijetnih prehodov iz visokega in nizkega, s piskanjem, žveglanjem in kvokanjem, ki so redki in zelo zanimivi pevci, priporoča v osem-dnevno poskušnjo po 10, 15, 20, 25 in 30 kron (samice po 3 K) I. E. Weixl v Mariboru, Zofjini trg št. 3, leve stopnjice, II. nadstrop. 24 3-2

XXXX Kupim 3500 na suho ali zeleno cepljenih trt, imenovanih sort, kavčina, plover, laški rilček, silvaner in nekaj ameriških sadežev. — Jože Premelč, posestnik v Župelevcih, pošta Brežice. 19 3-3 XXX

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24-20 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Glavno zastopstvo

banke „Slavije“

se je preselilo

od 1. januarja 1902 iz Marnberga v Maribor

Tegetthoffova ulica št. 44, II. nadstr.

22 2-2

S spoštovanjem

Ivan Veras.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4:80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, Gollis p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Lepo, plodonosno posestvo

v Leitersbergu pri Mariboru se proda.

Ono leži na državni cesti in na razpotju deželnih cest, ki peljejo v Arnovž in v Št. Lenart v Slov. gor., oddaljeno je pol ure od južnega kolodvora. V bližini se namerava narediti železnična postaja. Posestvo obstoji iz plodovitega polja, na ravnem ležečih travnikov, nekoliko vinograda in bukovega gozda, ki se lahke izseka. Sadonosniki so dobro oskrbljeni in z žlahtnim sadjem posajeni. — Posestvo v Leitersbergu leži deloma tudi v Freideku in meri 31¹/₄, ha ali 54 oralov. Pri gori imenovani cesti je prostorna hiša s 4 sobami in vsemi priteklinami, lepa kuhinja, klet itd. Potem enonadstropna hiša, v kateri sta zdaj kovač in kolar; dve najemniški hiši, velika kolarnica, svinjski hlevi in ena opekarna. Hlevi za živino so obokani. Vsa poslopja so z opeko krita. Kmetija v Freideku, 4 in pol ha ali približno 8 oralov zemlje, od tega 1 oral vinograda. Lepa hiša s kuhinjo s štedilnikom, goveji in svinjski hlevi. Vse z opeko krito. — Kmetija v Voseku, 9³/₄ ha ali 17 oralov zemlje, od teh je 6 oralov lepih travnikov. Hiša in hlevi so zidani in z opeko kriti. — Viničarija v Kušerniku, 6 oralov, od teh 5 oralov vinograda, kateri je na pol s cepljenimi, nosečimi, ameriškimimi trtami posajeni. Viničarska hiša je zidana in ima lepo ter obokano klet, zraven živinski in svinjski hlev. — Natančna pojasnila se dobe pri

Jakobu Purgay

17 2-1

v Leitersbergu pri Mariboru.

V a b i l o

na

II. redni občni zbor

Slov. posojilnice pri Sv. Trojici v Slov. gor.

dne 30. januarja 1902, ob 10. uri dopold.

1. Poročilo načelnštva.
2. Poročilo nadzorništva.
3. Odobrenje letnega računa.
4. Volitev novega odbora.
5. Prememba pravil.
6. Slučajnosti.

28 1-1

Ako bi ne bil ta občni zbor sklepčen, se vrši čez tri tedne drug občni zbor, pri katerem se bode sklepalo pri vsakem številu udov. — K obilni udeležbi vabi

o d b o r.

Proda se lepa enonadstropna hiša

z desetimi velikimi sobami, v kateri je na eni strani dobro obiskovana gostilna, druga stran pa je pripravljena za trgovino. Gostilna se proda z vsem pohištvom, z vsemi pravicami gostilniške obrti tudi prenočevanje potnikov. Hiša stoji tik okrajne ceste, pet minut od mesta Celje. — Poleg te hiše se tudi proda hiša z enajstimi strankami, pripravljena za vsako obrt in z vrtno za zidanje. — Vse to se proda po najnižji ceni! Kje, pove upravnštvo »Slov. Gospod.« 7 4-3

Za svečnico!

Častiti duhovščini in slavnemu občinstvu priporoča fine

sveče

iz garant. čebel. voska.

Nizke cene! Točna postrežba! Vestno delo!

S spoštovanjem

Lovro Pokorny,
svečar v Celju — Gledališka ul. 3.

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Novo!

Molitvenik
Sveto opravilo.

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal
Jožef Čede,
kapelan.

Cena 70 vin., po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —
tiskarna sv. Cirila.

Novo!

VABILO

na

II. občni zbor

„hranilnice in posojilnice v Rečici ob Savinji“

registr. zadruga z neomej. zavezo,
ki se bode vršil 31 1-1

v ponedeljek, dne 27. prosinca 1902 ob 10. uri dop.

v gostilni g. Ivana Tostovršnika.

Vspored: 1. Potrjenje računov za l. 1900 in 1901. — 2. Volitev novega odbora v načelstvo. — 3. Prememba pravil. — 4. Razni predlogi in nasveti.

K obilni udeležbi vabi člane

NAČELSTVO.

V slučaju, da zgoraj sklicani občni zbor ne bi bil ob določeni uri sklepčen, vrši se osem dni pozneje ravno z istim sporedom in na istem mestu ob določeni uri II. občni zbor, koji bode sklepčen brez ozira na število vdeležencev.

Najboljši

nje, množi mleko ter jajca, naredi živino močnejšo in tvori trdo meso. 563 9-3
Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastoj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

je Barthelno klajno apno, ono prepreči lizavost in glodanje lesa, prepreči mehčanje kosti, prepreči hujšanje, naredi živino ješčo, ukrepi prebavilja

prašček

za živino

Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsu, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjenje semena, jednakomerno in hitro sejanje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K po povzetju. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25-9 Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

Razglas.

Povodom povečanja šolskega poslopja v Poljčanah se oddajo zidarska, mizarska in ključavničarska dela.

Načrt in proračun stroškov so na vpogled pri podpisnem načelniku krajnega šolskega sveta. 13 2-1

Jožef Detiček.

Nekdo želi v najem vzeti

dobro obiskano gostilno

s koncesijo, s primernimi prostori, blizu mesta, trga ali kake tovarne. — Cena in kraj naj se naznani pod naslovom: J. N. D. na Ponikvi ob juž. žel. 12 2-1

Izjava.

Mi podpisani Franc Rantaša, Marko Vaupotič, posestnika v Noršencih in Jožef Mavrin iz Lokavec pri Ljutomeru, izjavimo s tem, da je dopis, katerega je prinesel „Štajerc“ v 24. številki z dne 1. grudnia 1901 žaljiv za gospoda Marka Cajnko, vrlega načelnika noršinske požarne brambe.

V tem dopisu navedene trditve so izmišljene, ker gosp. Marko Cajnko drugega ni storil, kakor nabrani denar preštel ter ga izročil Antonu Kramberger iz Babinec, potem se pa odstranil iz Marko Vaupotičeve gostilne v drugo gostilno.

Mi obžalujemo navedeni žaljivi dopis, prekličemo njegovo vsebino in smo gospodu Marko Cajnko hvaležni, da nam je našo žaljivec odpustil.

Zavežemo se plačati tudi vse narasle stroške in pooblastimo gospoda dr. Karola Grossmanna, to izjavo na naše stroške priobčiti v prihodnjih številkah listov „Štajerc“, „Slov. Gosp.“ in „Domovina“.

Ljutomer, dne 7. januarja 1902. 26 1-1

Marko Vaupotič.

Franc Rantaša.

Jože Mavrin.

Med. univ.

dr. Ferdinand Vlk

usoja si cenjenemu občinstvu okrožja Velenje naznanjati, da bode začeni s

1. januarjem 1902

svoje zdravniško delovanje v Velenju izvrševal in sicer v stanovanju svojega prednika g. dr. K. Chloupeka, v hiši g. Janeza Rak v bližini železniške postaje.

5 3-2

ANTON KOLENC   12
   trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

Lesene rakve

lepše, boljše izdelane in cenejše kakor drugod prodaja

F. WOLF,

pokopalni zavod v Mariboru, Tegetthoffova ul. št. 18
548 12-20 in Blumengasse 12 in 14.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v kamnotisku. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne

uradne pečate

kuverte s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

